

Fishy Business (Rybacka Sprawa): organizacje producentów ryb w UE

Dlaczego brak odpowiedniego uznania i regulacji europejskich organizacji producentów ryb narusza Wspólną Politykę Rybołówstwa i interesy mniejszych producentów i w jaki sposób można to zmienić?

Dlaczego mamy wspólną politykę rybołówstwa (WPRyb)? Cele wprowadzenia Wspólnej Polityki Rybołówstwa (WPRyb)

„WPRyb zapewnia, że działalność połowowa i w zakresie akwakultury będzie zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności.”

Pierwszy cel WPRyb

W jaki sposób Państwa Członkowskie dzielą się uprawnieniami do połowów? Sposób dzielenia uprawnień do połowów między Państwa Członkowskie

„Przy przydzielaniu uprawnień do połowów dostępnych Państwom Członkowskim, o którym mowa w art. 16, Państwa Członkowskie stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, między innymi kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym. Kryteria, które mają być stosowane, mogą obejmować między innymi wpływ połowów na środowisko, historię zgodności, wkład w lokalną gospodarkę i historyczne poziomy połowów. W ramach przydzielonych im uprawnień do połowów Państwa Członkowskie dążą do stworzenia ułatwień dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko, np. dzięki mniejszemu zużyciu energii lub niewielkim zniszczeniom siedlisk.”

Art. 17 WPRyb

Dlaczego organizacje producentów ryb otrzymują zwiększone uprawnienia?

“Organizacje producentów sektora rybołówstwa i organizacje producentów sektora akwakultury (zwane dalej „organizacjami producentów”) mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów WPRyb i WOR.”

Paragraf 7 Preambuły WOR

W jaki sposób system organizacji producentów powinien współpracować z producentami prowadzącymi łodziowe rybołówstwo przybrzeżne?

„Należy wprowadzić środki zachęcające do odpowiedniego i reprezentatywnego udziału drobnych producentów.”

Paragraf 8 Preambuły WOR

W jaki sposób Państwa Członkowskie powinny wspierać łodziowe rybołówstwo na wodach przybrzeżnych?

„W celu propagowania łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego Państwa Członkowskie mające znaczny sektor łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego powinny załączać do swoich programów operacyjnych plan działania na rzecz rozwoju, konkurencyjności i zrównoważonego charakteru łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego”

Paragraf 25 Preambuły EFMR

1. Cel przeglądu: Low Impact Fishers of Europe (LIFE)

Obserwujemy wzrost zainteresowania tworzeniem organizacji producentów ryb zrzeszających podmioty łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego (SSCF) wśród takich podmiotów SSCF na terytorium Europy. Byłaby to dobra wiadomość dla wszystkich stron zainteresowanych osiągnięciem celów WPRyb, gdyż przepisy uznają, iż organizacje producentów mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia tych celów, a podmioty prowadzące w Europie łodziowe rybołówstwo przybrzeżne stanowią olbrzymią większość wszystkich europejskich producentów ryb.

Organizacja LIFE zleciła sporządzenie niniejszego sprawozdania celem ustalenia, czy regulacje i struktury, które miałyby objąć podmioty SSCF w Europie są odpowiednie dla założonego celu, otwarte, uczciwe i sprawiedliwe.

Sprawozdanie wyraźnie wskazuje na konieczność podjęcia przez Komisję i Państwa Członkowskie działań w celu zagwarantowania spełnienia warunków uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych określonych w art. 14 i art. 16 Rozporządzenia o Wspólnej Organizacji Rynku.

Fakt, że działania te wciąż nie zostały podjęte, stanowi bezpośrednie zagrożenie dla kluczowych celów Wspólnej Polityki Rybołówstwa i Wspólnej Organizacji Rynków.

Przykładowo, sprawozdania krajowe wskazują, że Państwa Członkowskie i Komisja nie dysponują wiedzą na temat pozycji rynkowej dużych podmiotów przemysłowych prowadzących handel o zasięgu międzynarodowym ani na temat skali ich kontroli i wpływów w uznanych organizacjach producentów w Państwach Członkowskich, podczas, gdy udział drobnych producentów jest w dużej mierze niereprezentatywny.

Zważywszy na powyższe, nie wiadomo, w jaki sposób Komisja miałaby powziąć wiedzę, czy zostały spełnione podstawowe przesłanki WPRyb, takie, jak względna stabilność czy wymóg „aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności.”?

Dla potrzeb niniejszego sprawozdania, kluczowym wskaźnikiem użytym w celu zbadania skuteczności i zgodności WPRyb, WOR i EFMR w Państwach Członkowskich jest „odpowiedni i reprezentatywny udział łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego”.

LIFE z przykrością stwierdza, iż wyniki sprawozdania rzucają negatywne światło na regulacje Komisji i Państw Członkowskich dotyczące organizacji producenckich.

Wzywamy Komisję do dokonania pilnego przeglądu zgodności organizacji producenckich państw członkowskich oraz do rozważenia naszych rekomendacji, których intencją jest przedstawienie konstruktywnych propozycji sposobów zaradzenia obecnej niewydolności systemu regulacyjnego.

Jerry Percy, Chief Executive, Low Impact Fishers of Europe
Prezes, Coastal Producer Organisation, UK

2. Streszczenie dla kierownictwa

Wstęp

Celem Wspólnej Polityki Rybołówstwa (WPRyb) i regulacji pomocniczych jest zapewnienie, aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności.

Regulacje uznają organizacje producentów ryb (OP) za „kluczowe” dla osiągnięcia celów WPRyb, przyznając uznanym OP dodatkowe prawa i ułatwiony dostęp do wsparcia finansowego w zamian za ich pomoc w osiąganiu celów WPRyb.

Regulacje przewidują ponadto regularne stosowanie kryteriów oceny zdolności ubiegania się o status i działalności uznanych OP oraz system weryfikacji zgodności, w celu zagwarantowania, że OP będą spełniać ww. kryteria i że faktycznie przyczyniają się do realizacji celów WPRyb.

Jednym z kluczowych celów WPRyb, których spełnienie powinno być wspomagane przez system OP, jest promowanie łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego.

Państwa Członkowskie posiadające znaczną flotę łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego (powyżej 1.000 statków) zobowiązane są do włączenia do swojego Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) programów operacyjnych I planów działania zaakceptowanych przez Komisję i służących rozwojowi, zwiększaniu konkurencyjności I zrównoważeniu łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego.

Rozwój, konkurencyjność i zrównoważenie łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego na terytorium UE są centralnym punktem misji Low Impact Fishers of Europe.

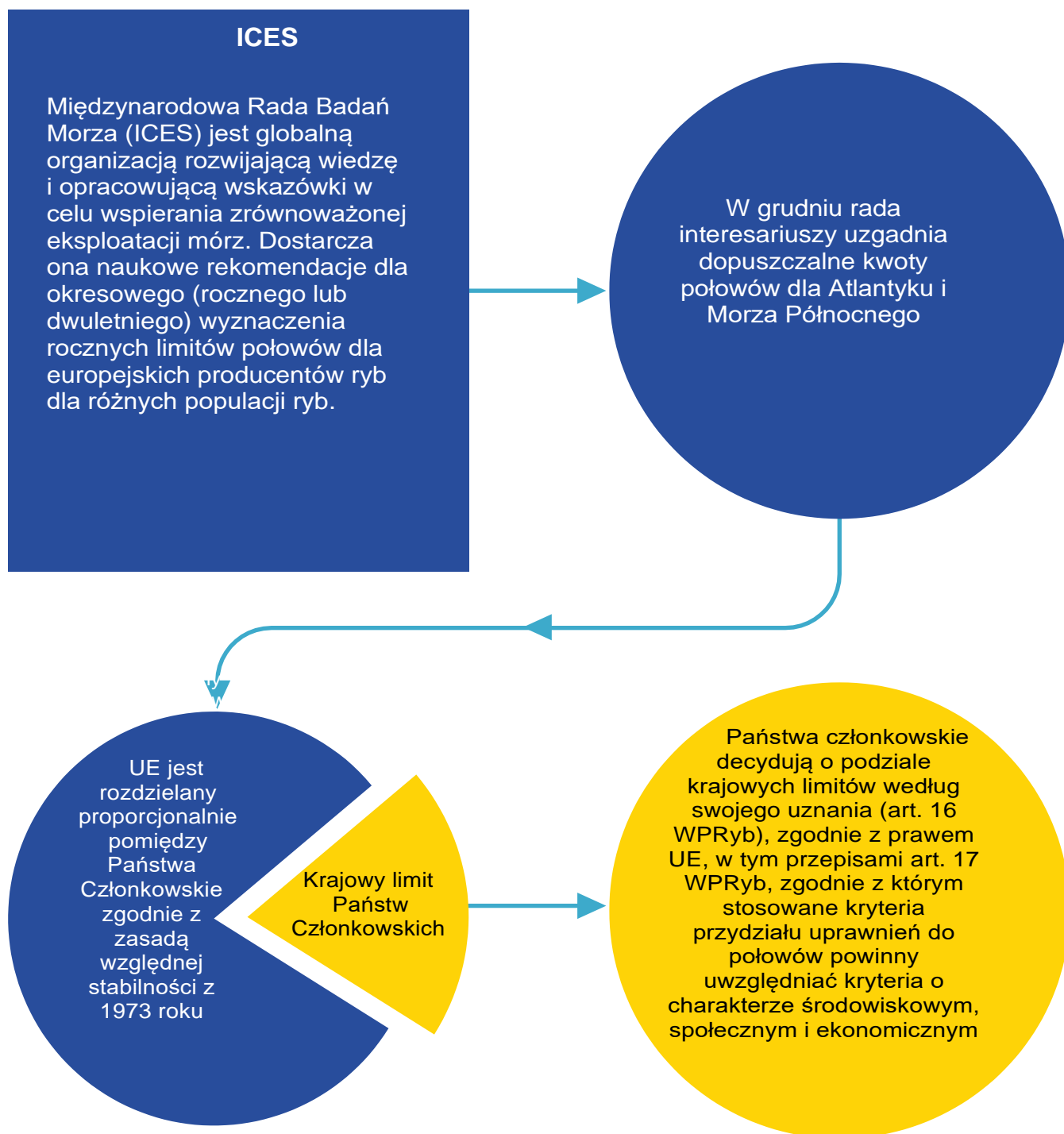
LIFE, za pośrednictwem sieci organizacji członkowskich w Państwach Członkowskich, powzięła wiedzę o fakcie, iż floty łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w tych Państwach Członkowskich, w których udało im się przetrwać, funkcjonują w niemal zupełnym oderwaniu od głównego systemu OP. Organizacje członkowskie LIFE zgodnie donoszą, że główne OP są w dużej mierze domeną dużych kutrów i firm rybackich działających na skalę przemysłową.

Pytania i sprawozdania dotyczące centralnego systemu organizacji producentów

Pragnąc poznać przyczyny, dla których system OP wspomaga (lub nie) Komisję I Państwa Członkowskie w osiąganiu wyznaczonych celów, LIFE zleciła wykonanie niniejszych badań i sporządzenie raportu na temat systemów OP w Danii, Niemczech, Irlandii, Holandii i Wielkiej Brytanii.

Niniejsze sprawozdanie przedstawia wybór wyników badania i zawiera przykłady ilustrujące konkretne problemy systemowe związane z uznawaniem i regulowaniem działalności organizacji producentów ryb przez Komisję i Państwa Członkowskie.

Sposób określania krajowych kwot przez Państwa Członkowskie

Dania

W sierpniu 2017 r. duńska krajowa izba kontroli (Rigsrevisionen) opublikowała rezultaty badania kwestii, w jaki sposób „zbyt duży limit połowów trafił do niewielu rąk” w duńskiej branży rybołówstwa. Poniżej skrót miazdzących wyników raportu.

„W ogólnej ocenie Rigsrevisionen ministerstwo przez wiele lat szacowało indywidualne kwoty zbywalne (ITQ) w oparciu o niepełne dane, zróżnicowane metody kalkulacji i nieprawidłową rejestrację zbycia i własności kwot. Jednocześnie możliwość międzynarodowej wymiany, kwot umożliwiła wymianę kwot, które powinny zostać uwzględnione w kalkulacji koncentracji kwot. W rezultacie ani ministerstwo, ani opinia publiczna nie dysponują kompletną wiedzą na temat koncentracji własności kwot połowowych.... Ministerstwo zwróciło się do policji o zbadanie przypadków, w których Rigsrevisionen uznało za uzasadnione podejrzenia o popełnienie przestępstwa.”

Powyższe potępienie duńskiego systemu regulacyjnego ma międzynarodowe konsekwencje dla WPRyb, bowiem nie jest jasne, z jakimi podmiotami duński przemysł rybny wymieniał kwoty w celu ukrycia ich koncentracji.

Niemcy

Seefrostvertrieb jest jedną z 13 organizacji producentów ryb uznanych w Niemczech, zrzeszającą wszystkie podmioty działające w niemieckim sektorze „wielkomorskim”. Posiada ona ośmiu zidentyfikowanych udziałowców, lecz wszyscy oni należą do dwóch międzynarodowych spółek-matek: holenderskiej Grupy Parlevliet i Van der Plas oraz islandzkiej Samherji HF.

Umowa spółki Seefrostvertrieb stwierdza, co następuje: „Celem spółki jest reprezentowanie interesów udziałowców wobec osób trzecich w ramach organizacji rybołówstwa wielkomorskiego oraz wprowadzania do obrotu zamrożonych ryb morskich i produktów rybnych wytwarzanych i dostarczanych przez udziałowców.” Postanowienie to jest sprzeczne z celami określonymi we Wspólnej Organizacji Rynku. Jak się wydaje, Seefrostvertrieb, zamiast chronić zrównoważone rybołówstwo, pełni rolę strażnika niemieckich kwot połowów wielkomorskich, strzegącego interesów rybaków niemieckich.

Irlandia

Na terytorium Irlandii działają cztery uznane organizacje producentów ryb. Kolejne rządy Irlandii skutecznie utrudniały wszelkie próby rzucenia światła na organizacje producentów i ich działalność z zakresu rybołówstwa. Jednakże, w takim zakresie, w jakim jest to możliwe do ustalenia na podstawie nielicznych publicznie dostępnych informacji, reprezentują one mniej niż 10% irlandzkiej floty (rzecz jasna, chodzi o duże kutry) i dostarczają około 90% wielkości i 70% wartości całkowitej produkcji morskiej Irlandii¹. Dlatego uzasadnione jest stwierdzenie, iż Ministerstwo Rolnictwa, Żywności i Gospodarki Morskiej Irlandii (DAFM) nie tylko umożliwia tym organizacjom producentów (i dużym spółkom połowowym będącym ich członkami) nadużywanie swej pozycji rynkowej, ale wręcz to ułatwia.

---

1 Patrz: Edward Fahy, w szczególności <http://eatenfishsoonforgotten.com/introducing-irelands-fish-producer-organisations/>

Centralnym elementem irlandzkiej polityki rybołówstwa jest „formalny Komitet Doradczy ds. Zarządzania Kwotami (QMAC), złożony z przedstawicieli sektorów połowów i przetwórstwa, który raz w miesiącu wydaje rekomendacje dla poszczególnych gatunków ryb dla Ministra, który kieruje się ww. rekomendacjami w największym możliwym stopniu”.

Na mocy polityki zarządzania kwotami stosowanej przez rząd Irlandii cztery organizacje producentów reprezentujące ok. 10% irlandzkiej floty i reprezentujące ok. 90% wielkości i 70% wartości irlandzkiej produkcji morskiej uzyskały większość w QMAC.

Holandia

Organizacja producentów ryb: Redersvereniging voor de Zeevisserij (RVZ)

RVZ jest organizacją producentów reprezentującą całą flotę połowów pelagicznych (oceanicznych) Holandii. W związku z tym, z definicji zajmuje dominującą pozycję na holenderskim rynku połowów pelagicznych, choć brak publicznie dostępnych danych pozwalających zweryfikować to stwierdzenie.

Zważywszy na dominację na holenderskim rynku połowów pelagicznych oraz skalę i międzynarodowy charakter działalności co najmniej dwóch firm członkowskich tej organizacji producentów – grup Cornelis Vrolijk and Parlevliet i Van der Plas – wymienionych także w sprawozdaniach na temat np. Niemiec i Francji, możliwe jest, że ta organizacja producentów i (lub) jej członkowie mogą zajmować dominujące pozycje również poza holenderskim rynkiem połowów pelagicznych.

Brak jest dostępnych informacji pozwalających stwierdzić, czy rząd Holandii lub Komisja prowadziły regularne kontrole celem zagwarantowania zgodności z przepisami i sprawdzenia, czy organizacja nie nadużywa swej dominującej pozycji na rynku krajowym lub międzynarodowym.

Stowarzyszenie trawlerów zamrażalni oceanicznych (The Pelagic Freezer-trawler Association)

Cztery spółki członkowskie figurujące w rejestrach RVZ należą także do 9 członków PFA. W rzeczywistości, 9 spółek opisanych na stronach internetowych PFA² jako „odpowiedzialne firmy rodzinne, założone w większości pod koniec XIX wieku, wykorzystujące wielopokoleniowe doświadczenia” znajduje się w rękach zaledwie 4 podmiotów, bowiem 7 z 9 firm należy do grup Cornelis Vrolijk i Parlevliet & Van der Plas. Te dwie spółki są w posiadaniu uprawnień do połowów (części z nich wspólnie z islandzką firmą Samherji HF) w kilku państwach członkowskich UE oraz kilku innych międzynarodowych przedsiębiorstwach z zakresu rybołówstwa.

Również w tym przypadku, brak przejrzystego systemu na poziomie państw członkowskich i Komisji oznacza, że potencjalny zakres pozycji dominujących - a także możliwość ich nadużywania - jest niemożliwy do ustalenia.

Wielka Brytania - Anglia

W rezultacie badania uzyskano ogólny obraz sytuacji w całej Wielkiej Brytanii, w szczególności w Anglii, od chwili uznania nowo utworzonej organizacji SSCF – organizacji producentów rybołówstwa przybrzeżnego przez Organizację Gospodarki Morskiej (Marine Management Organisation (MMO)) w Anglii.

---

2 Zob. <http://www.pelagicfish.eu/members>

Przepisy o spółkach oraz bardzo konkurencyjny - i nieuregulowany - rynek obrotu kwotami połowowymi w Zjednoczonym Królestwie umożliwiają uzyskanie wielu informacji od różnych organów nadzorujących rybołówstwo i działalność gospodarczą przedsiębiorstw.

Jednakże, jako nowy i nieposiadający odpowiednich zasobów organ regulacyjny, założony w 2010 r. MMO, która do tej pory nie miała żadnego doświadczenia z procesami uznawania organizacji producentów, nie korzysta z doświadczeń, wiedzy ani zasobów dostępnych dla zamożnych organizacji producentów o ugruntowanej pozycji, a także należących do nich dużych spółek i organizacji lobbystycznych – UKAFPO i NFFO, z których żadna nie jest oficjalnie uznanym zrzeszeniem organizacji producentów.

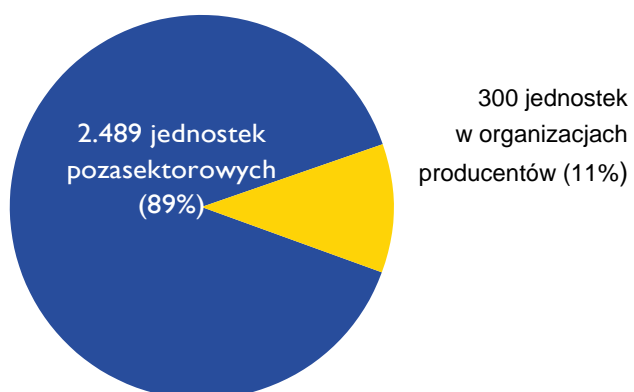
Podejście MMO do organizacji producentów wyraźnie wskazuje na niedostateczną wiedzę na temat szczegółowych informacji o przepisach oraz samych organizacjach producentów. Firmy połowowe będące członkami organizacji producenckich (i stronami kontrolującymi te organizacje) oraz członkostwo w nich bywają mylone ze statkami (kuter nie może być członkiem organizacji) lub z prawami własności kwot połowowych. Wszystkie te jednostki są często nieprawidłowo wprowadzane do publikowanych przez MMO rejestrów.

Rejestry MMO nie wskazują na jakiegokolwiek próby identyfikacji podmiotów sprawujących kontrolę, powiązanych lub połączonych w obrębie firm członkowskich lub grup członków organizacji producentów.

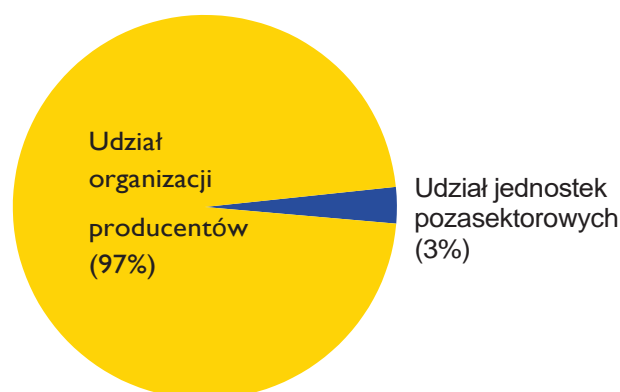
Oznacza to, że będąc organem regulacyjnym dla organizacji producentów w sektorze dynamicznego, nieuregulowanego handlu kwotami, MMO pozostaje ślepa na prawdziwą naturę praw własności i dostępu do uprawnień połowowych w Anglii.

Flota angielska według sektorów i udziału w krajowych kwotach połowowych

Flota wg sektora

Flota wg udziału w kwotach

Źródło danych o statkach: wykaz statków DEFRA za listopad 2017 r
<https://www.gov.uk/government/collections/uk-vessel-lists>

Źródło danych o udziałach w krajowych kwotach połowowych: ostateczna tabela DEFRA „Przydział kwot do administracji okręgów rybackich w Zjednoczonym Królestwie”
<https://www.gov.uk/government/publications/fisheries-quota-allocation-2017>

97% ustalonych jednostek przydziału kwot w Anglii znajduje się w rękach angielskich organizacji producentów ryb, które z wyjątkiem organizacji producentów SSCF nieposiadającej kwot, reprezentują zaledwie 11% angielskiej floty rybackiej.

Organizacje te obejmują również struktury:

- znajdujące się jawnie w wyłącznym posiadaniu pojedynczych podmiotów – kontrolujących je spółek.
- zagranicznych spółek sprawujących wyłączną kontrolę, za pośrednictwem mniej jawnych, należących w całości do ww. podmiotów, spółek zależnych na terytorium Zjednoczonego Królestwa.
- zrzeszające członków (w tym niektórych posiadających bardzo duże kwoty) o wyjątkowo wątpliwym statusie, gdyż wydaje się, że nie spełniają one definicji „producentów ryb” zawartej w WOR.

Dowody na „odpowiedni i reprezentatywny udział” łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego (SSCF) w organizacjach producentów?

Istnieją dowody na to, że jest wręcz przeciwnie: pomimo, że brytyjska flota SSCF obejmuje 4.284 podmioty posiadające mniej niż 10 statków, co odpowiada 85% całkowitej floty Zjednoczonego Królestwa, to zaledwie 1% brytyjskiego sektora SSCF (określonego jako statki o długości nieprzekraczającej 10 metrów) jest wykazana jako członkowie jednej z 23 tradycyjnych organizacji producentów w Wielkiej Brytanii.

Nowo uznana organizacja producentów Coastal PO, zrzeszająca jednostki łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego (255 członków, 261 statków, 11% angielskich statków poniżej 10 metrów – przynależność do organizacji producentów nie została jeszcze ujęta w oficjalnych danych), ma pomóc MMO w zajęciu się omawianym problemem i rozszerzeniu członkostwa na terytorium Zjednoczonego Królestwa³.

Przemysłowe spółki rybackie prowadzące handel międzynarodowy

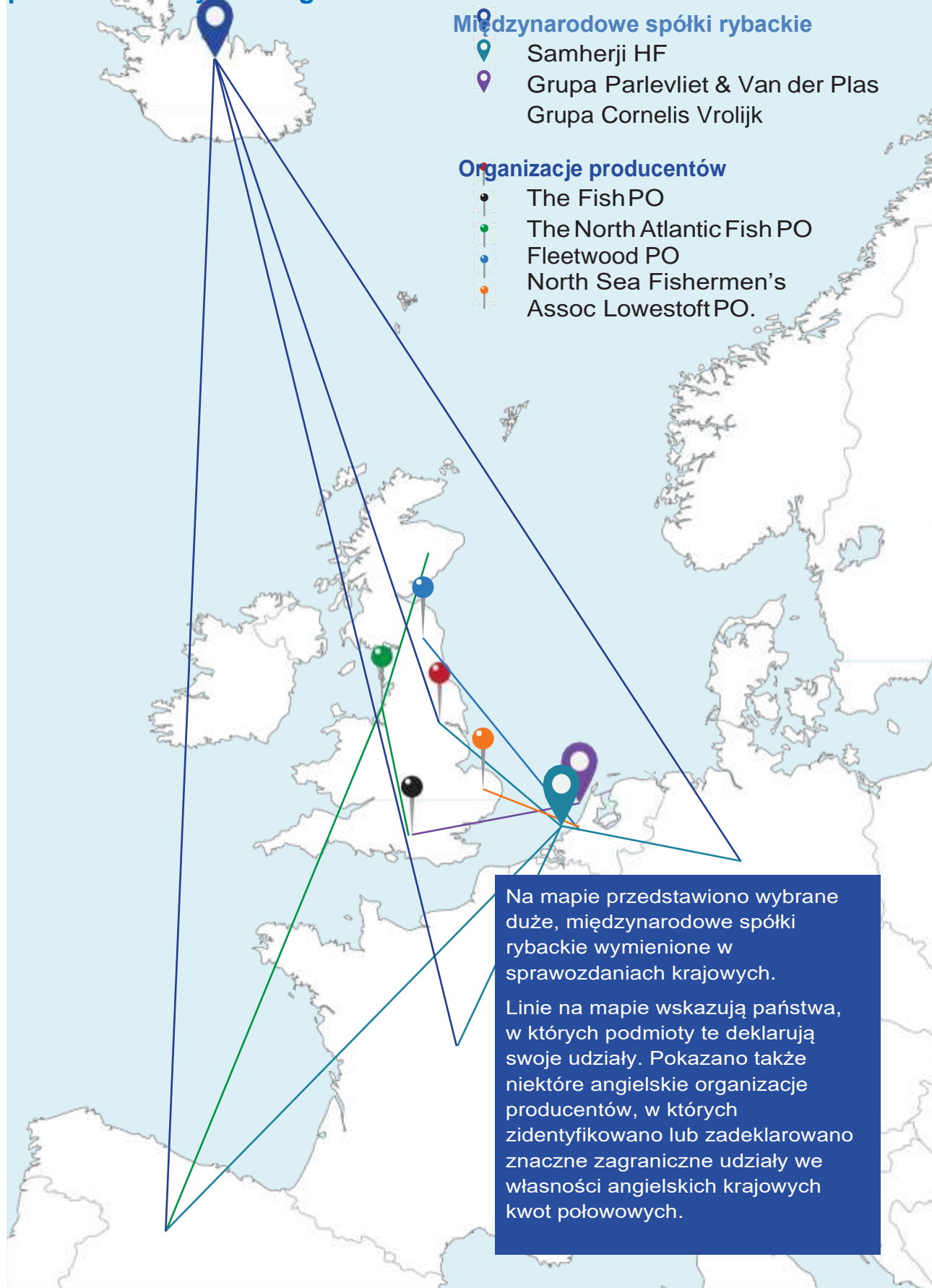
Analiza odniesień w sprawozdaniach dla Państw Członkowskich ujawniła istnienie sieci dużych, przemysłowych spółek rybackich prowadzących handel międzynarodowy, i mających istotne wpływy wewnątrz państw członkowskich i poza ich granicami.

Brak jest dowodów sugerujących, że Państwa Członkowskie lub Komisja przeprowadzają kontrole niezbędne do ustalenia zakresu, w jakim spółki te posiadają dominującą pozycję na rynkach krajowych i międzynarodowych, a jeśli tak jest, czy tej pozycji nie nadużywają.

---

3 Szczegółowe dane o statkach należących do organizacji producentów znajdują się w podsumowaniach opublikowanych rejestrów statków w Wielkiej Brytanii <https://www.gov.uk/government/collections/uk-vessel-lists>

Wybrane międzynarodowe spółki rybackie i wybrane organizacje producentów ryb w Anglii

Wnioski

Przeprowadzenie badania krzyżowego publicznie dostępnych rejestrów organizacji producentów ryb jest niezbędne, aby dotrzeć do sedna powiązań w takim stopniu, w jakim nam się to udało przy użyciu dostępnych zasobów. Jednakże WOR daje Państwom Członkowskim uprawnienia do żądania od uznanych organizacji producenckich przedstawienia wszelkich ww. i innych dowodów. W tym celu muszą jedynie, na mocy art. 18 i art. 14.1 (g) zażądać od nich "przekazania odpowiednich informacji szczegółowych dotyczące ich członkostwa, zarządzania i źródeł finansowania" oraz wymagać, pod rygorem odpowiednich sankcji, aby informacje dostarczone przez organizacje producentów były pełne i dokładne.

Nasze sprawozdania opisują sytuacje, w których zarówno holdingi spółek w obrębie organizacji producentów, jak i same organizacje producentów kontrolują nawet 100% uprawnień połowowych. Dowody na ten stan rzeczy istnieją na wysokim poziomie – w Państwach Członkowskich, potencjalnie więcej niż jednym Państwie Członkowskim. Istnieją ponadto dowody na wszystkich poziomach, aż po szczegółowe dane o pojedynczych populacjach w poszczególnych obszarach morskich.

Wystarczyłoby, żeby organy regulacyjne ich poszukały.

System organizacji producentów wdrożony i regulowany w swej obecnej postaci nie pomaga Komisji i Państwom Członkowskim w osiągnięciu celów WPRyb. Dzieje się tak, ponieważ:

1. "Regularne kontrole" Państw Członkowskich przewidziane w art. 18 WOR nie nadają się do założonego celu. Na poziomie Komisji i Państw Członkowskich uruchomiono niewystarczające priorytety i zasoby, aby zapewnić skuteczne wdrażanie postanowień WPRyb, WOR i EFRM, w znowelizowanej wersji z 2013 r., dotyczących uznawania i regulowania istniejących i przyszłych organizacji producentów.
2. Obecnie organizacje producentów w UE mają zbyt mało członków będących producentami ryb, aby mogły one być "kluczowe" dla osiągnięcia celów WPRyb i WOR. Jak się wydaje, zamiast tego organy regulacyjne umożliwiły niektórym organizacjom producentów ryb stosowanie mechanizmu "konia trojańskiego" przez przemysłowe podmioty rybackie w celu ochrony ich dostępu do uprawnień połowowych UE, co w pewnych przypadkach może naruszać ograniczenia i cele narzucone przez WPRyb.
3. Możliwości i skala działania podmiotów prowadzących rybołówstwo przemysłowe w skali krajowej lub międzynarodowej, kontrolujących uprawnienia połowowe w organizacjach producentów ponad granicami Państw Członkowskich stanowią nierozpoznane zagrożenie dla celów wspólnej polityki rybołówstwa.
4. Badania wykazały niemal całkowity brak odpowiedniego i reprezentatywnego udziału drobnych producentów w:
  - a. uznanych organizacjach producentów ryb; oraz
  - b. niektórych organizacjach lobbystycznych podających się za przedstawicieli „sektora rybołówstwa”.

Rekomendacje

- I. Komisja oraz Europejski Trybunał Obrachunkowy powinny przeprowadzić dokładne badanie i ocenę wpływu uznanych organizacji producentów w Państwach Członkowskich, w oparciu o kryteria zdolności ubiegania się o status uznanej organizacji producentów od dnia utworzenia danej organizacji przez cały czas korzystania przez nią ze statusu uznanej OP zgodnie z obowiązującą WPRyb i WOR.
W szczególności powinno się ustalić:
  - a. Jakie dokładnie wymagania stawiane są przez Państwa Członkowskie organizacjom producentów na mocy postanowień art. 10 i 18 o „regularnych kontrolach”?
  - b. Czy Państwa Członkowskie utrzymują odpowiednie kontakty, zgodnie z wymogami WOR?
  - c. Czy Komisja zapewnia odpowiednie kontrole wymagane na mocy postanowień art. 20?
  - d. Czy Państwa Członkowskie dysponują odpowiednio wykwalifikowanymi zespołami specjalistów w celu przeprowadzania wymaganych kontroli i czy są one dostatecznie dobrze wyposażone?
  - e. Czy wyniki którejkolwiek kontroli określonych w art. 18, 19 i 20 są publikowane?
  - f. Jeśli nie, to dlaczego?
2. Komisja powinna wymagać, aby organizacje ubiegające się o możliwość prowadzenia lobbingu w imieniu organizacji producentów na poziomie Komisji lub Państw Członkowskich spełniały kryteria i poddawały się kontrolom zgodnie z wymogami określonymi dla Stowarzyszeń organizacji producentów.
3. Komisja powinna stworzyć, publikować i stale prowadzić wszechstronną, ogólnoeuropejską, zgodną z postanowieniami Konwencji z Aarhus bazę danych działalności połowowej, dostaw, wymian i handlu kwotami.